

ATS 12: 1 NATURSKILDRINGARNA I DEN NORRÖNA DIKTNINGEN. 75

skapelsen. Den Allsmåktige smyckade jorden med grenar och löf, heter det redan i *Beówulf*¹. Parallellställen kunna anföras från den norröna literaturen. I *Speculum regale* omtalas jordens grönskande, fagra *skrud*², och på ett annat ställe i samma skrift (s. 137) säges det, att Gud *smyckade* jordens anlete (personifikation) med många slags träd och örter³. Samma uppfattning af det grönskande växtriket såsom jordens prydnad möta vi t. ex. i Heilagra Manna Sögur I s. 677, der det berättas, att Gud prydde hela sin skapelse, både den jordiska och den himmelska, med fagra blommor⁴, och i sagan om Barlaam och Josaphat (från 13:de årh., Keyser och Ungers ed.), der det förkunnas, att Gud prydde jorden med växande träd, som buro löf, blommor och allehanda frukt⁵.

Grönskande stigar omtalas ej sällan i den fornordiska vitterheten. Så t. ex. vandrar Rígr fram öfver gröna vägar⁶. Man tycker sig här, såväl som i uttrycket »den gröna jorden» märka »typiska fraser», ansatser till en episk stil. Det enkla men på samma gång målande attributet var ju ett godt medel att framkalla en önskad stämning; »grönskande vägar» förde tanken på en ljuf och behaglig färd; motsatsen uttrycktes genom »fuktiga eller vindkalla vägar»⁷.

¹ Se *älmihliga gefrätvade foldan scéatas leomum ond leáfum*, vv. 92, 96, 97. Luning (anf. arb. s. 149) meddelar ett liknande uttryck från forntysk poesi.

² *Fegrð græns skrud*s, s. 12 i Kristianiaupplagan.

³ *Skrýddi guð andlit jarðar með margskyns ávexti trjá ok grasa. Jfr þá er guð hafðe skapaðan allan heim ok skrýddan hann hvártveggja með grósum ok öðru blómi*, ibid. s. 106.

⁴ *Guð prýddi alla sína skepnu fögurum blómum bæði jarðneska ok himneska.*

⁵ *Jörðina prýddi hann með vaxanda víði berande lauf ok blóma ok allzkonar ávext*, s. 22.

⁶ *Grænar brautir*, Rígsþula str. 1. Samma ord påträffas i Fáfniismál (strof 41) och i Þórsdrápa (strof 1).

⁷ *Úrgar brautir*, Fjölsvinnumál str. 2, *vindkaldir vegar* ibid. str. 47.